

Andrei Codrescu
Gyukics Gábor fordításai

the revolution: return to new york for Allen Ginsberg 92nd birthday: Allen, let's fix America

a forradalom: visszatérés new yorkba Allen Ginsberg 92. születésnapjára: Allen, hozzuk rendbe Amerikát

forradalom van: értékesítési forradalom.

a forradalom bor rózsá kecske és szezám-mag időszakában
 vagyunk még mindig hússal teli lezárt ízlelő bimbókkal
 várunk a születendő vállalkozókra hogy új illatokat nyissanak a
 szájpaplásoknak melyek addig nem halnak el amíg meg nem kóstoltuk őket.
 a mi forradalmunkat nem állítja meg egy halott sem mivel endorfin-vegyületeink
 megsokszorozódnak üveg ketrecünkben sokkal több mozira és vékonyra szeletelt szörnyetegre
 lenne szükség hogy játszadozhasson Echo és talán Érosz is.
 a művészet akármelyik pillanatban odabent landolhat és engedhet ki minket.
 a hús-zökkenőmentes üzletet visz itt a nagyváros agyában.
 én ugyanakkor önérdék nélkül vagyok jelen oly ínycsiklandóan önzőn
 emiatt sikoltozok amikor felébredek egészen
 addig amíg le nem jár a kreditkártyám

Németh Erika: Fragmentum (pasztell, akril)

Andrei Codrescu (1946) Allen Ginsberg köréhez tartozó, nagyszombeni születésű amerikai költő, író, esszéista, a louisianai állami egyetem tanára (1984–2009) és a National Public Radio kommentátora. Gyukics Gábor fordításai.

Yes I am my credit card(s)

Igen, én vagyok a kreditkártyá(i)m

az Ő fedezet az Én-re
fedőnév nem igazán törődtem vele
kivéve amikor a Timesnak dolgoztam
kultúrkritikusként vagy tanárként a
katedrán vagy a pódiumon ott
az Ő és az Ők imperatív
abban az esetben ha ön az olvasó
összetévesztené az íróval való történések
leírását és a véleményezését aki azt
oly feszültté tette mint egy a múlt
bizonytalanságai által megronthatatlan lencsét
amit alig használtam de a tétova debütálást
azért értelmeztem avagy szilárd immanenciát
a medium boltozata alatt
rögzítette a szavakból álló örök plátó az égen
nem Ő a férfi vagy Ő a nő vagy Ők vagy ÉN
hanem az Az ami nekem a kreditkártya
készen arra, hogy lejár amikor Én járok le vagy nem?

If I feel anything stronger than this

Ha ennél valamelyest erősebbet érzek

Ennél valamivel erősebbet szeretnék.
Méreg vagy agyvérzés vagy egy elfeledett sértésen megcsúszni
le a szigetre ahol azok mind a merészséget erősítik
hogy elmenjünk valahova észrevegyenek és könnyedén nemzetté válhassunk.
Azaz, hogy az ellenséget idézzem „minden közösség, mely képes
háborút előidézni, az nemzet.” Amennyiben ez még ma is igaz,
és többnyire az, szeretném, ha kiengednél valami
kellemetlen helyre barna papírszacskóval és kilátással.
Még kell lennie ilyen helyeknek.

What about humans changes like the type I type?

Mi van az emberi változtatásokkal, a típussal, amivel gépelek

A típus felismerhetetlen okok miatt változik meg emberek halnak meg a szóköz miatt, az egyes sorköz úrrá lesz rajtuk. Megtörtént, hogy egy dupla sorköz, amit a költő használt nem volt elég a csend kihangsúlyozására ahelyett, hogy valamivel megmagyarázták volna a sírást, a zavart vagy a kellemetlen felhívást a cselekedetre. A naplemente és a vámpír – órák közötti aggódás Baudelaire ajándéka. Szociopaták hadai forgatják kezükben kalapjukat a zársoroknál, mintha megrendelt történetek volnának, amire hivatkozhatnak pedig nem róluk íródtak. Ezt még mind meg tudom változtatni. Bár inkább nem. A billentyűzetnek saját ágendája van. Egy édes csöpp belőled is lehet a része. Talán az egész nem más, mint technológia. Lehet, hogy valami ott marad éjszakára, zenél és értékeli a szirénákat.

Huszthy Edit: Negyven nap a pusztában III. (vegyes technika)